

bjerg i gang, og at man fastholder den målsætning, der er tale om i sygehusplanen. Og jeg har ingen grund til at betvivle den helhjertethed, der ligger hos alle medlemmer af bestyrelsen i HS.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1551

6) Til sundhedsministeren af:

Tove Fergo (V):

»Mener ministeren, at det er en hensigtsmæssig håndling af Hovedstadens Sygehusfællesskabs bestyrelse, som nu vil bruge 15 millioner kroner på at indrette 2 og 3 sengsstuer, når alle eksperter har givet udtryk for, at forudsætningen for en god psykiatrisk behandling er, at patienterne har mulighed for indlæggelse på enestuer?«

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil godt bede både ministeren og spørgeren om at markere, når man ønsker ordet. Det letter altså tingene meget.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Vi har jo lige været det hele igennem én gang under den forrige runde, men jeg gentager meget gerne, fordi de to spørgsmål overlapper hinanden.

Jeg har naturligvis spurgt mig for i direktionen for Hovedstadens Sygehusfællesskab i forbindelse med besvarelsen. Det er rigtigt, at der blev godkendt en anlægsbevilling på 15 mio. kr. til renovering af den psykiatriske afdeling på Bispebjerg Hospital, men der er ikke tale om nybyggeri. Der er tale om en renovering af to etablerede sengeafsnit i en bygning, der i øvrigt gennem en årrække er blevet fornyet og moderniseret.

Som jeg sagde under det tidligere spørgsmål, indeholder projektet en klar forbedring af forholdene på afdelingen, med forbedring af opholdsstuerne og bade- og toiletforholdene. Efter renoveringen vil de to afsnit hver bestå af fire 2-sengsstuer og tre 3-sengsstuer. Når der ikke gennemføres en omdannelse til enestuer på nuværende tidspunkt, skyldes det, at det ville indebære en halvering af sengekapaaciteten på afdelingen på grund af de fysiske rammer, og da der ikke samtidig kan anvises erstatningskapacitet andetsteds, har det været nødvendigt at udskyde omdannelsen til ensengsstuer i afdelingen til senere for at undgå en reduktion af sengekapaaciteten.

Alt dette var jeg inde på under besvarelsen før, men jeg vil godt slutte med at sige, at de fysiske rammer i afdelingen i øvrigt ikke giver mulighed for at få et større antal sengestuer på det enkelte afsnit end det, der findes i dag, ved ændringer i ruminddelingen. Det var det, der tidligere fik mig til at sige: Jeg skal ikke gøre mig klog på det bygningskonstruktionsmæssige. Det er nu engang de eksperter, der arbejder med de ting, der er kommet til den konklusion, og jeg tror heller ikke, det er meningen, at vi politikere skal vurdere bygningsforhold så tæt rent teknisk, som der er tale om her.

Tove Fergo (V):

Jeg forstår slet ikke den holdning, ministeren giver udtryk for, og jeg vil godt have lov til at forklare hvorfor:

Man har fra regeringens side hele tiden sagt, at HS-konstruktionen var en god konstruktion, og at demokratiet var aktivt i den. Nu er der taget en aktiv politisk beslutning, der går ud på, at de eksisterende afdelinger skal ombygges til enestuer, og så må jeg gå ud fra, at man fra bestyrelsens side sikrer, at der bliver lagt en plan for, hvordan man vil opnå det mål inden år 2002, altså inden for de næste 5 år.

Men nu kan jeg høre på ministeren, at man overhovedet ikke har foretaget sig spor for HS' bestyrelsens vedkommende, for ellers ville ministeren ikke stå her i dag og sige, at inden for de eksisterende mure kan man ikke nå det mål, der hedder enestuer. Hvordan i alverden skulle man så kunne nå det inden år 2002? Og samtidig er der truffet den beslutning i Borgerrepræsentationen, at sengekapaaciteten ikke skal sættes ned. Der skal stadig være det samme antal senge, sengekapaaciteten skal bevares.

Jeg vil godt bede ministeren om at redegøre for, hvad planerne er. Det har jeg spurgt om flere gange, og det undrer mig, at ministeren ikke har svaret endnu. Hvilke planer har man lagt i bestyrelsen for at kunne nå det mål og opfylde den politiske beslutning, der er truffet vedrørende enestuer til psykiatriske patienter?

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne sige nok en gang: Der er tale om det samme anlægsprojekt, som hvis afsnittet skulle indrettes med enestuer.

Når man i dag endnu ikke er i stand til at indrette det med enestuer, skyldes det, at udbygningen andetsteds ikke er kommet så langt, at man kan undvære et antal senge. Men omdan-